

STANOVISKO VLÁDY

k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (sněmovní tisk č. 31)

Vláda na své schůzi dne 10. ledna 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to z následujících důvodů:

1. V souvislosti s nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 ze dne 12. prosince 2017, kterým byl fakticky zrušen náběh 3. a 4. vlny evidence tržeb, a v návaznosti na odůvodnění uvedeného nálezu bylo přistoupeno k opětovnému všestrannému zvážení všech možných dopadů zavedení evidence tržeb na zbývající část povinných subjektů z hlediska významu pro narovnání podnikatelského prostředí a možné konkurence s jinými podnikateli. V této souvislosti bude opětovně zváženo, zda by tržby z některých činností, popřípadě tržby některých přesně vymezených poplatníků, neměly být z evidence tržeb vyloučeny. Tržby, u nichž bude vyloučení shledáno jako důvodné, budou vyňaty formou vládní novely zákona o evidenci tržeb.
2. Předložený návrh zákona představuje podle názoru vlády zcela nesystémový zásah do platné právní úpravy, neboť nepřihlíží k samotné koncepci evidence tržeb. Ta spočívá v tom, že evidence tržeb se dotýká pouze těch poplatníků, jimž plynou tržby z činnosti, která je podnikáním, a je-li tedy účel realizované činnosti jiný než podnikatelský, povinnost evidovat tržby poplatníkovi nevzniká. Budou-li tak někteří z poplatníků, jejichž tržby je navrženo z povinnosti evidence vyjmout, naplňovat své poslání s tím, že účelem jejich počínání nebude generování zisku, nevznikne jim již podle platné právní úpravy ani v případě hotovostních tržeb povinnost tyto tržby evidovat, neboť § 12 odst. 3 písm. h) zákona o evidenci tržeb vyjímá podnikatelské tržby veřejně prospěšných poplatníků z evidenční povinnosti. Vynětí však limituje drobným rozsahem realizované podnikatelské činnosti. Uvedená koncepce tak odstraňuje případné nerovnosti lépe než navržené výjimky, a to zejména v případě poskytovatelů sociálních služeb, neboť výjimka pro drobnou podnikatelskou činnost veřejně prospěšných poplatníků rozlišuje rozsah jejich podnikání v obecné rovině.

3. Současně vláda konstatuje, že výjimka navržená senátory ve svém důsledku diskriminuje poskytovatele zdravotních služeb, kteří se věnují zdravotní péči v oborech klinická stomatologie, ortodontie, dentální hygienista, v zařízeních reprodukční medicíny a zařízeních lékárenské péče, protože bez ohledu na míru působení těchto jednotlivých poplatníků na podnikatelském trhu vyžaduje, aby na rozdíl od ostatních řádně evidovali své tržby, a to i přesto, že smysl a účel jejich činnosti je v obecné rovině totožný jako u ostatních - ochrana veřejného zdraví.
4. V neposlední řadě vláda upozorňuje, že návrh zákona vykazuje také legislativně technické nedostatky, neboť nereflektuje platnou právní úpravu v oblasti poskytování sociálních a zdravotních služeb, když například vyjímá z evidence tržeb „zdravotnická zařízení“, přičemž „zdravotnickým zařízením“ se podle § 4 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, rozumí prostory určené pro poskytování zdravotních služeb, a nejde tedy o subjekt, který by mohl přijímat tržby.